BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. lapkričio 27 d.*

„Konkurencija — Karteliai — Galios transformatorių rinka — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas EB 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas — Poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai — Įmonės sąvoka — Pažeidimo inkriminavimas — Patronuojančiosios bendrovės faktinio lemiamos įtakos darymo savo dukterinės bendrovės elgesiui prezumpcija — Pareiga motyvuoti“

Byloje T-517/09

Alstom, įsteigta Levalua Perėje (Prancūzija), atstovaujama advokatų J. Derenne ir A. Müller-Rappard,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, iš pradžių atstovaujamą A. Bouquet, N. von Lingen ir K. Mojzesowicz, vėliau A. Bouquet, K. Mojzesowicz ir P. Van Nuffel,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2009 m. spalio 7 d. Komisijos sprendimą C(2009) 7601 galutinis dėl procedūros pagal EB 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/39.129 – Galios transformatoriai)

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas O. Czúcz (pranešėjas), teisėjai I. Labucka ir D. Gratsias,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. liepos 9 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

1 Šioje byloje nagrinėjamas 380 kV ir didesnei įtampai skirtų galios transformatorių, autotransformatorių ir šuntinių reaktorių sektorius. Galios transformatorius – pagrindinis elektrinis komponentas, skirtas elektros grandinės įtampai mažinti arba didinti. Šie transformatoriai parduodami kaip atskira įranga arba kaip visiškai įrengtų elektros pastočių dalis.

* Proceso kalba: prancūzų.

2 Per šį bylai svarbų laikotarpį, t. y. nuo 1999 m. birželio 9 d. iki 2003 m. gegužės 15 d., *Alstom T&D SA* vykdė veiklą galios transformatorių srityje. Visą tą laiką *Alstom* priklausė 100 % *Alstom France SA* (1999 m. rugpjūčio mėn. jos pavadinimas pakeistas į *Alstom Holdings*) kapitalo, o šiai savo ruožtu priklausė 100 % *Alstom T&D* kapitalo.

3 Pardavus *Alstom* grupės galios transformatorių gamybos veiklą *Areva* grupei, 2004 m. *Alstom T&D* buvo perleista *Areva SA* kontroliuojamai *Areva* grupei ir vėliau pervadinta į *Areva T&D SA*.

4 2007 m. rugpjūčio 8 d. ir 2008 m. kovo 18 d. Europos Bendrijų Komisija pateikė ieškovei prašymus pateikti informacijos, ši į juos atsakė atitinkamai 2007 m. rugsėjo 7 d. ir 2008 m. vasario 28 d.

5 2008 m. rugsėjo 30 d. Komisija pradėjo procedūrą dėl galios transformatorių rinkos ginčijamo sprendimo adresačių atžvilgiu.

6 2008 m. lapkričio 20 d. buvo priimtas pranešimas apie kaltinimus. Ieškovė į jį atsakė 2009 m. sausio 20 d. 2009 m. vasario 17 d. ji buvo išklausyta.

7 2009 m. spalio 7 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2009) 7601 galutinis dėl procedūros pagal EB 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/39.129 – Galios transformatoriai) (toliau – ginčijamas sprendimas); jame konstatavo, kad *Areva T&D* ir ieškovė pažeidė EB 81 straipsnį ir Europos ekonominės erdvės susitarimo (toliau – EEE susitarimas) 53 straipsnį ir skyrė ieškovei 16,5 mln. EUR baudą, iš kurios 13,53 mln. EUR suma turi būti sumokėta solidariai su *Areva T&D*.

8 Ginčijamame sprendime Komisija konstatavo, kad mažiausiai nuo 1999 m. birželio 9 d. iki 2003 m. gegužės 15 d. *Areva T&D* dalyvavo „džentelmenų susitarime (DS)“ – neteisėtame kartelyje, apėmusiame visą Europos ekonominės erdvės (EEE) teritoriją – pagal kurį Europos ir Japonijos galios transformatorių gamintojai žodžiu sutarė paisyti vieni kitų vidaus rinkų ir jose neprekiauti.

9 Dėl „džentelmenų susitarimo“ organizavimo Komisija nustatė, kad jame dalyvavusios įmonės suskirstytos į dvi grupes, iš kurių viena buvo Europos grupė, kita – Japonijos grupė, kad kiekviena grupė turėjo paskirti įmonę sekretorę ir kad per visą pažeidimo darymo laikotarpį *Siemens* grupė atliko Europos grupės sekretorės pareigas, o *Hitachi* – Japonijos grupės sekretorės pareigas. Komisija taip pat konstatavo, kad susitarimas dėl rinkos pasidalijimo buvo papildytas susitarimu, kuriuo siekta pranešti apie kitos grupės teritorijoje planuojamus konkursus, ir kad, siekiant pasidalyti šiuos planuojamus konkursus, apie juos turėjo būti pranešta kitos grupės sekretorei.

10 Ginčijamas sprendimas susijęs su galios transformatorių, kurie parduodami atskirai arba kaip visiškai parengtų projektų dalis, išskyrus galios transformatorius, kurie parduodami kaip pastočių, kuriose įrengti skirstomieji įrenginiai su dujų izoliacija, dalis, – dėl jų Komisija 2007 m. sausio 24 d. jau priėmė Sprendimą C(2006) 6762 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38.899 – Skirstomieji įrenginiai su dujų izoliacija) (santrauka paskelbta OL C 5, 2008, p. 7), rinka.

11 Ginčijamo sprendimo 5.5 punkto 171–174 konstatuojamosiose dalyse Komisija nustatė, kad „džentelmenų susitarimu“ buvo daroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai ir EEE susitarimo šalių tarpusavio prekybai.

12 Ginčijamo sprendimo 6 punkto 183–205 konstatuojamosiose dalyse Komisija konstatavo, kad ieškovė ir *Areva T&D*, kuri tuo metu buvo vadinama *Alstom T&D*, yra kartu ir solidariai atsakingos už pažeidimą laikotarpiu nuo 1999 m. birželio 9 d. iki 2003 m. kovo 25 d. Tokiomis aplinkybėmis ji konstatavo, kad, pirma, dėl to, kad ieškovei priklausė 100 % *Areva T&D*, kuri tuo metu buvo vadinama *Alstom T&D*, akcijų, Komisija galėjo preziumuoti, jog ieškovė darė lemiamą įtaką *Areva T&D* elgesiui, ir, antra, ieškovė nepateikė šią prezumpciją paneigiančių argumentų.

13 Ieškovei ir *Areva T&D* skirtų baudų dydžių skirtumas paaiškintinas tuo, kad Komisija sumažino *Areva T&D* baudą 18 % dėl jos veiksmingo bendradarbiavimo, nepatenkančio į Komisijos pranešimo apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155) taikymo sritį.

14 Komisija pranešė ieškovei apie ginčijamą sprendimą 2009 m. spalio 8 d. raštu, šis gautas 2009 m. spalio 9 d.

Procesas ir šalių reikalavimai

15 2009 m. gruodžio 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovės pareiškimą, kuriuo ji pareiškė šį ieškinį.

16 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— panaikinti apskaitos pareigūno 2009 m. gruodžio 10 d. raštą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

17 Pirma, Komisija pateikė atsiliepimą į ieškinį (jis Bendrojo Teismo kanceliarijoje užregistruotas 2010 m. balandžio 19 d.), kuriame Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

18 Antra, ji pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą; jis Bendrojo Teismo kanceliarijoje užregistruotas 2010 m. balandžio 19 d. ir yra susijęs su prašymu panaikinti apskaitos pareigūno raštą. Šiame nepriimtinumu grindžiamame prieštaravime Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį dėl apskaitos pareigūno rašto panaikinimo kaip akivaizdžiai nepriimtiną,

— nepatenkinus šio prašymo, pripažinti, kad nereikia priimti sprendimo,

— bet kuriuo atveju:

  — priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas,

  — nepatenkinus pastarojo reikalavimo, nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

19 2010 m. birželio 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje užregistruotu pareiškimu ieškovė pateikė pastabas dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo. Jame ji Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą ir paprašyti Komisijos pateikti savo gynybos argumentus dėl bylos esmės,

— nepatenkinus šio prašymo, priimtinumo klausimą išnagrinėti nagrinėjant bylą iš esmės ir paprašyti Komisijos pateikti savo gynybos argumentus dėl bylos esmės,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

20 2011 m. spalio 24 d. byla buvo paskirta naujam teisėjui pranešėjui, posėdžiaujančiam trečiojoje kolegijoje.

21 2012 m. balandžio 24 d. Nutartimi *Alstom / Komisija*, neskelbiama Rinkinyje, Bendrasis Teismas (trečioji kolegija) nusprendė, kad nebereikia priimti sprendimo dėl prašymo panaikinti apskaitos pareigūno raštą, ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

22 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (trečioji kolegija), taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, nusprendė paprašyti šalių atsakyti į klausimus (į šį prašymą šalys atsakė per nustatytą terminą) ir pradėjo žodinę proceso dalį.

23 2012 m. liepos 9 d. posėdyje buvo išklausytos šalys ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

24 Atsižvelgęs į tai, kad ši byla susijusi su byla *Alstom Grid / Komisija*, T-521/09, Bendrasis Teismas nusprendė kartu priimti sprendimus abiejose bylose. Byloje *Alstom Grid / Komisija* (T-521/09) Bendrasis Teismas sustabdė procesą, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą byloje *Komisija / Siemens Österreich ir kt.* (C-231/11 P), t. y. iki 2014 m. balandžio 10 d.

Dėl teisės

25 Ieškinys dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo grindžiamas trimis pagrindais. Pirmasis pagrindas susijęs su teisės normų, reglamentuojančių kartu ir solidariai mokėtinos baudos skyrimą dviem bendrovėms, pažeidimu. Jį sudaro dvi dalys, susijusios su, pirma, bendrai ir solidariai atsakomybei taikytinos teismų praktikos pažeidimu ir, antra, bausmių individualizavimo ir asmeninės atsakomybės už jas bendrojo principo pažeidimu dėl solidarios atsakomybės nepagrįstumo. Antrasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu. Jį sudaro trys dalys, susijusios su, pirma, poveikio valstybių narių ir EEE susitarimo šalių tarpusavio prekybai nepakankamu motyvavimu, antra, motyvų nenurodymu, kiek tai susiję su Komisijos išvada, kad ieškovė nepaneigė atsakomybės už savo dukterinės bendrovės veiksmus prezumpcijos, ir, trečia, prieštaringais motyvais, kiek tai susiję su bendra ieškovės ir jos dukterinės bendrovės atsakomybe. Trečiasis pagrindas grindžiamas EB 81 straipsnio pažeidimu, susijusiu su dukterinių bendrovių padarytų pažeidimų inkriminavimo jų patronuojančiosioms bendrovėms taisyklėmis.

26 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti antrojo pagrindo pirmą dalį, susijusią su Komisijos motyvais dėl poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai, ir tik tada nagrinėti pagrindus ir dalis, susijusias su Komisijos sprendimu inkriminuoti ieškovei jos dukterinės bendrovės, kuri savo dalyvavimo „džentelmenų susitarime“ laikotarpiu buvo vadinama *Alstom T&D*, ginčijamo sprendimo priėmimo metu – *Areva T&D*, o nuo 2010 m. sausio mėn., po to, kai ją nupirko *Alstom*, – *Alstom Grid SAS* (toliau – dukterinė bendrovė *T&D*), veiksmus.

1. *Dėl antrojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su nepakankamu poveikio prekybai motyvavimu*

27 Ieškinio antrojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė teigia, jog Komisija nepakankamai motyvavo savo išvadą, kad „džentelmenų susitarimu“ buvo daromas poveikis valstybių narių ir EEE susitarimo šalių tarpusavio prekybai.

28 Tokiomis aplinkybėmis primintina, kad EB 253 straipsnyje numatyta pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas ir jį reikia skirti nuo klausimo dėl motyvų pagrįstumo, kuris susijęs su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės (1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's*

France, C-367/95 P, Rink., EU:C:1998:154, 67 punktas; 2001 m. kovo 22 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-17/99, Rink., EU:C:2001:178, 35 punktas ir 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, Rink., EU:C:2011:620, 146 punktas).

29 Šiuo požiūriu EB 253 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti nagrinėjamo akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė šį aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti nustatytos priemonės pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti savo kontrolę (28 punkte minėtų Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-17/99, EU:C:2001:178, 35 punktas ir Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 147 punktas).

30 Individualių sprendimų atveju iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad, be tikslo leisti atlikti teisminę kontrolę, pareiga motyvuoti individualų sprendimą siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar sprendimas gali turėti trūkumų, dėl kurių jo galiojimas gali būti ginčijamas (2003 m. spalio 2 d. Sprendimo *Corus UK / Komisija*, C-199/99 P, Rink., EU:C:2003:531, 145 punktas; 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink., EU:C:2005:408, 462 punktas ir 28 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 148 punktas).

31 Taip pat iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, visų pirma akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos reikšmingos faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvavimas atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo tekstą, bet ir kontekstą bei visas atitinkamą klausimą reglamentuojančias teisės nuostatas (28 punkte minėto Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, EU:C:1998:154, 63 punktas; 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, Rink., EU:C:2008:392, 166 ir 178 punktai ir 28 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 150 punktas).

32 Būtent atsižvelgiant į minėtą teismo praktiką reikia vertinti ginčijamo sprendimo motyvus.

33 Pirma, reikia išnagrinėti ieškovės kaltinimą, kad Komisija nepakankamai motyvavo savo išvadą dėl Europos Bendrijų valstybių narių ir EEE susitarimo šalių tarpusavio prekybos galios transformatoriais buvimo.

34 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 172 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad „veiklai, susijusiai su galios transformatoriais, būdingos didelės valstybių narių tarpusavio prekybos, taip pat Bendrijos ir [Europos laisvosios prekybos asociacijos] šalių, priklausančių EEE, tarpusavio prekybos apimtys“. Tokiomis aplinkybėmis ji nurodė savo motyvus, išdėstytus ginčijamo sprendimo 2.4 punkte (38 konstatuojamoji dalis); jame konstatavo, kad, pirma, klientų buvo visose valstybėse narėse, taip pat Norvegijoje, Islandijoje ir Lichtenšteine ir, antra, pagrindiniai Europos gamintojai buvo įsisteigę visų pirma Vokietijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Austrijoje, Portugalijoje ir Šveicarijoje.

35 Be to, ginčijamo sprendimo 172 konstatuojamąją dalį ir 2.4 punktą reikia aiškinti atsižvelgiant į šio punkto kontekstą. Iš tiesų ankstesniame punkte, būtent 2.3 punkte, Komisija aprašė pasiūlą ir paklausą atitinkamame sektoriuje. Dėl pasiūlos ji ginčijamo sprendimo 34 ir 35 konstatuojamosiose dalyse pažymėjo, kad Europos tiekėjai parduodavo galios transformatorius daugelyje Europos šalių. Dėl paklausos ji ginčijamo sprendimo 36 konstatuojamojoje dalyje konstatavo, kad pagrindiniai klientai buvo viešosios paskirties bendrovės, regioninės vyriausybės ir privačios įmonės, veikiančios transporto ir elektros paskirstymo srityje. Toliau ji ginčijamo sprendimo 37 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo, kad šio proceso šalių vykdyti galios transformatorių pardavimai EEE 2001 m. sudarė apie 105 mln. EUR, o tai sudaro maždaug 65 % visos galios transformatorių pardavimų EEE vertės.

36 Taigi faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis Komisija grindė savo išvadą, kad buvo vykdoma valstybių narių ir EEE susitarimo šalių tarpusavio prekyba, aiškiai matyti iš ginčijamo sprendimo motyvų.

37 Todėl reikia atmesti kaltinimą, susijusį su nepakankamu valstybių narių ir EEE susitarimo šalių tarpusavio prekybos galios transformatoriais egzistavimo motyvavimu.

38 Antra, reikia išnagrinėti ieškovės kaltinimą, kad Komisija nepakankamai motyvavo savo išvadą dėl „džentelmenų susitarimo“ poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir EEE susitarimo šalių tarpusavio prekybai.

39 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 174 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, jog „džentelmenų susitarimas“ buvo susijęs su rinkų pasidalijimu ir juo EEE gamintojai buvo saugomi nuo Japonijos galios transformatorių gamintojų. Šią konstatuojamąją dalį reikia aiškinti kartu su ginčijamo sprendimo 88–90 konstatuojamosiomis dalimis, kuriose Komisija nustatė, kad Japonijos gamintojai įsipareigojo neparduoti galios transformatorių Europoje, o Europos gamintojai – Japonijoje.

40 Iš ginčijamo sprendimo 165, 166 ir 174 konstatuojamųjų dalių aiškiai matyti, kad Komisija nusprendė, jog tokį tikslą turintis kartelis turėjo ar galėjo automatiškai nukreipti prekybos srautus kita linkme, nei jie būtų nukreipti.

41 Be to, konstatuotina, kad ginčijamo sprendimo 167–169 konstatuojamosiose dalyse Komisija atmetė atitinkamų įmonių argumentus, kuriuos jos pateikė, kad įrodytų, jog egzistavo bet kokios Japonijos ir Europos gamintojų tarpusavio konkurencijos kliūtys. Tokiomis aplinkybėmis, pirma, Komisija pažymėjo, kad prisijungimą prie „džentelmenų susitarimo“ nuolat patvirtindavo atitinkamos įmonės. Antra, ji konstatavo, kad vienas Korėjos gamintojas buvo patekęs į Europos rinką. Trečia, ji nustatė, kad Japonijos gamintojai buvo patekę į JAV rinką „džentelmenų susitarimo“ laikotarpiu ir šalys neįrodė, kad patekimo į šią rinką kliūtys labai skyrėsi nuo tų, kurios susijusios su Europos rinka.

42 Taigi faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis Komisija grindė savo išvadą, kad „džentelmenų susitarimas“ turėjo ar galėjo turėti poveikį valstybių narių ir EEE susitarimo šalių tarpusavio prekybai, aiškiai matyti iš ginčijamo sprendimo motyvų.

43 Todėl antrojo ieškinio pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

2. *Dėl ieškovės ir jos dukterinės bendrovės „T&D“ bendros ir solidarios atsakomybės*

44 Visi kiti ieškinio pagrindai ir dalys susiję su Komisijos sprendimu pripažinti ieškovę ir jos dukterinę bendrovę *T&D* kartu ir solidariai atsakingomis už baudos sumokėjimą. Šiomis aplinkybėmis ieškovė suformulavo iš esmės tris prieštaravimus dėl Komisijos sprendimo pripažinti ją atsakinga. Pirma, pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ji teigia, kad Komisija nesilaikė teismų praktikos dėl solidarios ir bendros atsakomybės. Antra, antrojo pagrindo antroje dalyje ji pažymi, kad Komisija nepakankamai motyvavo savo išvadą, kad ieškovės pateiktų argumentų nepakanka prezumpcijai, jog faktiškai buvo daroma lemiama įtaka jos dukterinės bendrovės *T&D* elgesiui rinkoje, paneigti. Trečia, tuo atveju, jeigu Komisija, siekdama pripažinti ją atsakinga, galėjo remtis teismų praktika, reglamentuojančia bendrą ir solidarią atsakomybę, ieškovė trečiajame pagrinde, pirmojo pagrindo antroje dalyje ir antrojo pagrindo trečioje dalyje tvirtina, kad pati ši teismų praktika yra prieštaringa ir prieštarauja EB 81 straipsniui ir Sąjungos teisės principams.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su teismų praktikos dėl solidarios ir bendros atsakomybės nesilaikymu

45 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė kaltina Komisiją nesilaikius teismų praktikos, susijusios su solidaria ir bendra atsakomybe. Šią dalį sudaro du kaltinimai. Pirmasis susijęs su tuo, kad ieškovė ir jos dukterinė bendrovė *T&D* nesudarė vieno ekonominio vieneto. Pateikdama antrąjį kaltinimą ieškovė kaltina Komisiją, kad ši neįrodė bendros šių dviejų bendrovių atsakomybės.

46 Pirmojo pagrindo pirma dalis yra priimtina. Priešingai, nei teigia Komisija, ieškovė yra suinteresuota pateikti tą dalį. Pirma, dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, susijusio su tuo, kad pirmasis pagrindas nėra savarankiškas trečiojo pagrindo atžvilgiu, pakanka priminti, jog pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė nurodo, kad Komisija nesilaikė teismų praktikos dėl solidarios ir bendros atsakomybės, o pateikdama trečiąjį pagrindą ji teigia, kad pati ši teismų praktika prieštarauja EB 81 straipsniui ir Sąjungos teisės principams (žr. šio sprendimo 44 punktą). Antra, dėl argumento, kad ieškovė nesuinteresuota ginčyti kartu ir solidariai mokėtinos baudos skyrimo, nes toks skyrimas jai yra naudingas, pakanka konstatuoti, jog ieškovė pateikia du minėtus kaltinimus, kad paneigtų savo atsakomybę.

Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su tuo, kad ieškovė ir jos dukterinė bendrovė *T&D* nesudarė vieno ekonominio vieneto

47 Pateikdama pirmojo pagrindo pirmos dalies pirmąjį kaltinimą ieškovė teigia, kad Komisija nesilaikė teismų praktikos, susijusios su bendra ir solidaria atsakomybe, nes pripažino ieškovę solidariai atsakinga kartu su jos dukterine bendrove *T&D*, nors jos nesudarė vieno ekonominio vieneto nei dukterinės bendrovės *T&D* dalyvavimo „džentelmenų susitarime“ laikotarpiu, nei ginčijamo sprendimo priėmimo momentu.

– Dėl ekonominio vieneto nebuvimo „džentelmenų susitarimo“ laikotarpiu

48 Ieškovė teigia, kad ji ir jos dukterinė bendrovė *T&D* nesudarė vieno ekonominio vieneto šios dukterinės bendrovės dalyvavimo „džentelmenų susitarime“ laikotarpiu. Ji mano, kad pagal teismų praktiką dvi bendrovės gali būti laikomos vienu ekonominiu vienetu, taigi ir viena įmone, kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį, tik jei atlikus išsamią analizę galima įrodyti, kad dėl elgesio ar veiksmų vieningumo viena iš bendrovių priima sprendimus dėl dviejų bendrovių, o kita bendrovė netenka savarankiškumo. Tačiau šiuo atveju Komisija rėmėsi tik aplinkybe, kad ieškovei priklausė 100 % jos dukterinės bendrovės *T&D* kapitalo pastarosios dalyvavimo „džentelmenų susitarime“ laikotarpiu, ir iš to padarė išvadą, kad ieškovė darė lemiamą įtaką šios dukterinės bendrovės elgesiui.

49 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad Europos konkurencijos teisė taikoma įmonių veiklai (2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink., EU:C:2004:6, 59 punktas), o sąvoka „įmonė“ apima bet kurį ūkinę veiklą vykdantį subjektą, neatsižvelgiant į jo teisinį statusą ar finansavimo būdus (30 punkte minėto Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, EU:C:2005:4, 112 punktas; 2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *Cassa di Risparmio di Firenze ir kt.*, C-222/04, Rink., EU:C:2006:8, 107 punktas ir 2006 m. liepos 11 d. Sprendimo *FENIN / Komisija*, C-205/03 P, Rink., EU:C:2006:453, 25 punktas).

50 Teisingumo Teismas taip pat yra pažymėjęs, kad atsižvelgiant į tai įmonės sąvoka turi būti suprantama kaip reiškianti ekonominį vienetą, net jeigu teisės požiūriu šį ekonominį vienetą sudaro keli fiziniai ar juridiniai asmenys (2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio*, C-217/05, Rink., EU:C:2006:784, 40 punktas; 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-97/08 P, Rink., EU:C:2009:536, 55 punktas ir 2011 m. sausio 20 d. Sprendimo *General Química ir kt. / Komisija*, C-90/09 P, Rink., EU:C:2011:21, 53 punktas).

51 Kai toks ekonominis vienetas pažeidžia konkurencijos taisykles, pagal asmeninės atsakomybės principą jis privalo atsakyti už šį pažeidimą (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, Rink., EU:C:1999:356, 145 punktą; 2000 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Cascades / Komisija*, C-279/98 P, Rink., EU:C:2000:626, 78 punktą; 50 punkte minėtų sprendimų *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, EU:C:2009:536, 56 punktą ir *General Química ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:21, 36 punktą).

52 Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką dukterinės įmonės veiksmai gali būti inkriminuojami patronuojančiajai bendrovei būtent tuo atveju, kai, nors ir turėdama atskirą teisinį subjektiškumą, ši dukterinė įmonė savarankiškai nesprendžia dėl savo elgesio rinkoje, o iš esmės įgyvendina patronuojančiosios bendrovės jai duodamus nurodymus, visų pirma atsižvelgiant į ekonominius, organizacinius ir teisinius šių dviejų teisės subjektų ryšius (50 punkte minėto Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, EU:C:2009:536, 58 punktas ir 28 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 54 punktas).

53 Iš tikrųjų taip yra dėl to, kad, esant tokiai situacijai, patronuojančioji bendrovė ir jos dukterinė bendrovė yra to paties ekonominio vieneto narės, todėl sudaro vieną įmonę, kaip tai suprantama pagal minėtą teismų praktiką. Aplinkybė, kad patronuojančioji bendrovė ir jos dukterinė bendrovė sudaro vieną įmonę, kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį, leidžia Komisijai sprendimą, kuriuo skiriamos baudos, adresuoti patronuojančiajai bendrovei, nekeliant reikalavimo įrodyti asmeninį šios bendrovės dalyvavimą darant pažeidimą (50 punkte minėto Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, EU:C:2009:536, 59 punktas; 50 punkte minėto Sprendimo *General Química ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:21, 38 punktas ir 28 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 55 punktas).

54 Tuo konkrečiu atveju, kai patronuojančiajai bendrovei priklauso 100 % jos Bendrijos konkurencijos taisyklių pažeidimą padariusios dukterinės bendrovės kapitalo, viena vertus, ši patronuojančioji bendrovė gali daryti lemiamą įtaką šios dukterinės bendrovės elgesiui ir, kita vertus, egzistuoja nuginčijama prezumpcija, kad minėta patronuojančioji bendrovė iš tikrųjų daro lemiamą įtaką savo dukterinės bendrovės elgesiui (50 punkte minėto Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, EU:C:2009:536, 60 punktas; 50 punkte minėto Sprendimo *General Química ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:21, 39 punktas ir 28 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 56 punktas).

55 Tokiomis aplinkybėmis Komisijai pakanka įrodyti, jog patronuojančiajai bendrovei priklauso visas jos dukterinės bendrovės kapitalas, kad būtų preziumuojama, jog patronuojančioji bendrovė daro lemiamą įtaką jos komercinei politikai. Tada Komisija gali pripažinti, kad patronuojančioji bendrovė solidariai atsakinga už jos dukterinei bendrovei skirtos baudos sumokėjimą, nebent ši patronuojančioji bendrovė, kuri turi paneigti šią prezumpciją, pateiktų pakankamai įrodymų, kuriais remdamasi galėtų įrodyti, kad jos dukterinė bendrovė rinkoje elgiasi savarankiškai (50 punkte minėto Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, EU:C:2009:536, 61 punktas; 50 punkte minėto Sprendimo *General Química ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:21, 40 punktas ir 28 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 57 punktas).

56 Tokiu atveju dėl šios prezumpcijos nebūtina pateikti papildomų įrodymų (50 punkte minėtų Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, EU:C:2009:536, 62 punktas ir Sprendimo *General Química ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:21, 41 punktas).

57 Kiekvienu konkrečiu atveju, kai patronuojančiajai bendrovei priklauso 100 % kapitalo tarpinės bendrovės, kuri savo ruožtu valdo visą jos grupei priklausančios Sąjungos konkurencijos taisyklių pažeidimą padariusios dukterinės bendrovės kapitalą, egzistuoja nuginčijama prezumpcija, kad ši patronuojančioji bendrovė daro lemiamą įtaką tarpinės bendrovės veiksmams ir kartu netiesiogiai per pastarąją bendrovę – minėtos dukterinės bendrovės veiksmams (50 punkte minėto Sprendimo *General Química ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:21, 86–89 punktai).

58 Iš minėtos teismų praktikos matyti, kad ginčijamo sprendimo 189–195 konstatuojamosiose dalyse konstatavusi, jog ieškovei priklausė 100 % dukterinės bendrovės *T&D* kapitalo, todėl buvo galima preziumuoti, kad ieškovė darė lemiamą įtaką savo dukterinės bendrovės *T&D* veiksmams rinkoje, Komisija nepažeidė taisyklių, kuriomis reglamentuojama patronuojančiosios bendrovės atsakomybė už jos dukterinės bendrovės veiksmus. Priešingai, nei teigia ieškovė, Komisija neprivalėjo pateikti kitų įrodymų, kad įrodytų, jog ieškovė ir jos dukterinė bendrovė *T&D* sudarė vieną ekonominį vienetą, bet galėjo remtis vien šia prezumpcija.

59 Priešingai, nei tvirtina ieškovė, šios išvados nepaneigia 2003 m. spalio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Aristrain / Komisija* (C-196/99 P, Rink., EU:C:2003:529) 99 ir 101 punktai ar 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) sprendimo *Tokai Carbon ir kt. / Komisija* (T-71/03, T-74/03, T-87/03 ir T-91/03, EU:T:2005:220) 391 punktas. Iš tiesų ieškovės nurodyti sprendimų punktai nesusiję su vertikaliaisiais santykiais, kaip šiuo atveju, kai reikia vertinti patronuojančiosios bendrovės lemiamą įtaką jos dukterinės bendrovės veiksmams. Atvirkščiai, jie susiję su atvejais, kai Komisija turėjo vertinti vienos bendrovės lemiamos įtakos darymą kitai bendrovei esant horizontaliesiems santykiams, būtent santykiams tarp, viena vertus, dviejų „seserinių bendrovių“ ir, kita vertus, dviejų „susijusių“ bendrovių, t. y. dviejų dukterinių bendrovių, priklausančių dviem atskiroms patronuojančiosioms bendrovėms.

60 Todėl dėl prezumpcijos, jog ieškovė ir jos dukterinė bendrovė *T&D* sudarė vieną ekonominį vienetą, grindžiamos tuo, kad ieškovei per *Alstom France*, kurios pavadinimas 1999 m. rugpjūčio mėn. pakeistas į *Alstom Holdings* (žr. šio sprendimo 2 punktą), priklausė 100 % dukterinės bendrovės *T&D* akcijų, Komisija nepažeidė teismų praktikos, reglamentuojančios dukterinės bendrovės ir jos patronuojančiosios bendrovės bendrą ir solidarią atsakomybę.

– Dėl ekonominio vieneto nebuvimo ginčijamo sprendimo priėmimo momentu

61 Ieškovė teigia, kad pripažindama ją solidariai atsakinga kartu su jos dukterine bendrove *T&D*, nors jos nebesudarė vieno ekonominio vieneto ginčijamo sprendimo priėmimo momentu, Komisija nesilaikė teismų praktikos, susijusios su dukterinės bendrovės ir jos patronuojančiosios bendrovės solidaria ir bendra atsakomybe.

62 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti teismų praktiką, pagal kurią už įmonės padarytą pažeidimą iš esmės turi atsakyti tas fizinis ar juridinis asmuo, kuris vadovauja įmonei darant pažeidimą, net jei sprendimo, kuriuo nustatytas šis pažeidimas, priėmimo momentu jis jau nebuvo atsakingas už įmonės veiklą (2000 m. lapkričio 16 d. sprendimų *Cascades / Komisija*, C-279/98 P, Rink., EU:C:2000:625, 71 punktas; *Stora Kopparbergs Bergslags / Komisija*, C-286/98 P, Rink., EU:C:2000:630, 37–40 punktai; *SCA Holding / Komisija*, C-297/98 P, Rink., EU:C:2000:633, 27 punktas ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta / Komisija*, C-352/09 P, Rink., EU:C:2011:191, 143 punktas).

63 Todėl ginčijamo sprendimo 194 konstatuojamojoje dalyje Komisija teisingai konstatavo, jog išvada, kad patronuojančioji bendrovė ir dukterinė bendrovė sudarė vieną ekonominį vienetą pažeidimo momentu, pateisinamas kartu ir solidariai mokėtinos baudos skyrimas dviem bendrovėms, net jei sprendimo skirti baudą priėmimo momentu jos nebesudarė vieno ekonominio vieneto.

64 Priešingai, nei tvirtina ieškovė, šio požiūrio nepaneigia 59 punkte minėto Sprendimo *Tokai Carbon ir kt. / Komisija* (EU:T:2005:220) 390–393 punktai. Iš šio sprendimo negalima daryti išvados, kad ekonominis vienetas, kurį sudaro patronuojančioji bendrovė ir dukterinė bendrovė, tebeturi egzistuoti sprendimo skirti baudą priėmimo momentu. Iš tiesų minėtuose punktuose Pirmosios instancijos teismas pateikė savo poziciją dėl maksimalios 10 % bendros apyvartos ribos taikymo pagal 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio EB [81] ir [82] straipsnius (OL 13, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), 15 straipsnio 2 dalį. Kaip teisingai to sprendimo 389 punkte nusprendė Pirmosios instancijos teismas, šia

maksimalia baudos riba, be kita ko, siekiama apsaugoti įmones nuo pernelyg didelių baudų, kurios galėtų jas ekonomiškai sunaikinti. Todėl ji turi būti taikoma baudos skyrimo dienai artimesniu laikotarpiu, vadinasi, siejama ne su pažeidimų, už kuriuos baudžiama, darymo laikotarpiu. Todėl to sprendimo 390–393 punktai šioje byloje nereikšmingi, nes jie nėra susiję su klausimu, ar patronuojančiajai bendrovei gali būti inkriminuoti jos dukterinės bendrovės veiksmai. Atvirkščiai, konstatuotina, kad minėto sprendimo 387 punkte Pirmosios instancijos teismas netiesiogiai pripažino, kad bauda gali būti kartu ir solidariai skiriama dviem bendrovėms, kurios pažeidimo darymo momentu sudarė vieną ekonominį vienetą, net jei neįrodoma, kad sprendimo skirti baudą priėmimo momentu jos vis dar sudarė vieną ekonominį vienetą.

65 Todėl reikia atmesti visą pirmojo pagrindo pirmos dalies pirmąjį kaltinimą.

Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su solidaria atsakomybe

66 Pateikdama pirmojo pagrindo pirmos dalies antrąjį kaltinimą ieškovė kaltina Komisiją, kad ši neįrodė, kiek ieškovė yra asmeniškai, tiesiogiai ir formaliai atsakinga už pažeidimą. Ji mano, jog tam, kad galėtų skirti ieškovei kartu ir solidariai su jos dukterine bendrove *T&D* mokėtiną baudą, Komisija turi įrodyti ne tik dukterinės bendrovės *T&D*, bet ir ieškovės realų dalyvavimą darant pažeidimą. Jos manymu, Komisija turėjo konstatuoti, kad darant pažeidimą savarankiškai dalyvavo ne tik dukterinė bendrovė *T&D*, bet ir ieškovė.

67 Šiuo klausimu visų pirma reikia konstatuoti, kad pagal šio sprendimo 49–57 punktuose minėtą teismo praktiką patronuojančiosios bendrovės ir dukterinės bendrovės, kurios 100 % kapitalo jai priklauso, solidari atsakomybė grindžiama prezumpcija, kad šios dvi bendrovės sudaro tą pačią įmonę, kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnį. Todėl Komisija gali sprendimą, kuriuo skiriama bauda, adresuoti tiek patronuojančiajai bendrovei, tiek jos dukterinei bendrovei, jei įrodo, kad jos sudaro vieną įmonę ir kad ši įmonė dalyvavo darant pažeidimą. Taigi, priešingai, nei tvirtina ieškovė, nebūtina nustatyti, kad patronuojančioji bendrovė kurstė dukterinę bendrovę padaryti pažeidimą, ir juo labiau kad patronuojančioji bendrovė dalyvavo darant tą pažeidimą (28 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 88 punktas).

68 Priešingai, nei tvirtina ieškovė, šio požiūrio nepaneigia 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Metsä-Serla ir kt. / Komisija* (T-339/94–T-342/94, Rink., EU:T:1998:100) 43 punktas. Iš tikrųjų jame Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad įmonė gali būti pripažinta solidariai atsakinga už baudos sumokėjimą kartu su kita įmone tik jei Komisija įrodo, jog galima konstatuoti, kad abi įmonės padarė šį pažeidimą. Tačiau, kaip matyti, be kita ko, iš šio sprendimo 58 punkto, ši Pirmosios instancijos teismo išvada susijusi su atveju, kai Komisija skiria sankcijas dviem atskiroms įmonėms, kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį, taigi dviem savarankiškiems ekonominiams vienetams, o ne su atveju, kai Komisija skiria sankcijas dviem bendrovėms, kurios sudaro tą patį ekonominį vienetą, taigi tą pačią įmonę, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas.

69 Kadangi pirmojo pagrindo pirmos dalies antrasis kaltinimas taip pat yra nepagrįstas, reikia atmesti visą pirmojo pagrindo pirmą dalį.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su nepakankamu argumentų, kuriuos ieškovė pateikė siekdama paneigti prezumpciją, kad ji darė lemiamą įtaką savo dukterinės bendrovės T&D elgesiui, atmetimo motyvavimu

70 Pateikdama antrojo pagrindo antrą dalį ieškovė teigia, kad Komisija nepakankamai motyvavo savo išvadą, kad ieškovė nepaneigė prezumpcijos, jog darė lemiamą įtaką savo dukterinės bendrovės *T&D* elgesiui rinkoje.

71 Tokiomis aplinkybėmis pirmiausia darytina nuoroda į šio sprendimo 28–31 punktuose nurodytą teismų praktiką dėl pareigos motyvuoti.

72 Be to, reikia priminti, kad jeigu taikant Sąjungos konkurencijos teisės taisykles priimtas sprendimas susijęs su keliais adresatais ir pažeidimo inkriminavimu, jis turi būti pakankamai motyvuotas visų adresatų atžvilgiu, visų pirma tų, kurie, remiantis šiuo sprendimu, turi atsakyti už šį pažeidimą. Taigi už savo dukterinės bendrovės pažeidimą atsakinga pripažintai patronuojančiajai bendrovei tokio sprendimo motyvai iš principo turi būti išsamūs, kad pagrįstų pažeidimo jai inkriminavimą (28 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 152 punktas).

73 Kalbant konkrečiau apie Komisijos sprendimą, kuris tam tikrų adresatų atžvilgiu grindžiamas išimtinai prezumpcija, kad faktiškai buvo daroma lemiama įtaka, konstatuotina, kad Komisija bet kuriuo atveju privalo tinkamai paaiškinti šiems adresatams priežastis, dėl kurių pateiktų faktinių ir teisinių aplinkybių nepakako šiai prezumpcijai nuginčyti. Komisijos pareiga motyvuoti šiuo klausimu savo sprendimus, be kita ko, kyla iš minėtos prezumpcijos, kurią nuginčyti suinteresuotieji asmenys turi pateikti įrodymų dėl ekonominių, organizacinių ir teisinių atitinkamų bendrovių ryšių, nuginčijamo pobūdžio (šiuo klausimu žr. 28 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 153 punktą).

74 Be to, reikia priminti, kad Komisijos motyvai turi leisti atlikti savo kontrolę Bendrajam Teismui, kuris privalo įvertinti visus su organizaciniais, ekonominiais ir teisiniais ryšiais tarp patronuojančiosios bendrovės ir dukterinės bendrovės susijusius įrodymus, galinčius patvirtinti, kad pastaroji bendrovė veikia savarankiškai nuo jos patronuojančiosios bendrovės ir kad dėl to šios dvi bendrovės nesudaro vieno ekonominio vieneto (50 punkte minėto Sprendimo *General Química ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:21, 76 punktas).

75 Toks vertinimas juo labiau būtinas, nes dukterinės bendrovės savarankiškumas įgyvendinant komercinę politiką, kaip matyti iš Teisingumo Teismo praktikos, yra vienas iš reikšmingų įrodymų, kuriais remdamasi patronuojančioji bendrovė gali nuginčyti savo lemiamos įtakos dukterinės bendrovės elgesiui prezumpciją ir kurių pobūdis ir reikšmė gali skirtis, nelygu konkretaus atvejo aplinkybės (šiuo klausimu žr. 50 punkte minėtų Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, EU:C:2009:536, 77 punktą ir Sprendimo *General Química ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:21, 77 punktą).

76 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia priminti, kad vis dėlto tokiomis sąlygomis Komisija neprivalo pareikšti nuomonės dėl akivaizdžiai nesusijusių, nesvarbių arba aiškiai antraeilių aplinkybių (28 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 154 punktas).

77 Galiausiai iš esmės apie motyvus suinteresuotajam asmeniui turi būti pranešama kartu su jam nepalankiu sprendimu. Motyvų nebuvimo negali ištaisyti tai, kad suinteresuotasis asmuo sprendimo motyvus sužino per procesą Sąjungos teisme (1981 m. lapkričio 26 m. Sprendimo *Michel / Parlamentas*, 195/80, Rink., EU:C:1981:284, 22 punktas; 2002 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-351/98, Rink., EU:C:2002:530, 84 punktas; 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *IPK-München ir Komisija*, C-199/01 P ir C-200/01 P, Rink., EU:C:2004:249, 66 punktas ir 28 punkte minėto Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, EU:C:2011:620, 149 punktas).

78 Būtent atsižvelgiant į minėtą teismo praktiką reikia įvertinti ginčijamo sprendimo motyvus.

Dėl ginčijamo sprendimo motyvavimo

79 Iš ginčijamo sprendimo 175–178 ir 183–195 punktų matyti, kad Komisija skyrė ieškovei baudą dėl to, kad ji ir dukterinė bendrovė *T&D* pastarosios dalyvavimo „džentelmenų susitarime“ laikotarpiu sudarė vieną įmonę, kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį. Tokiomis

aplinkybėmis Komisija rėmėsi prezumpcija, kad iš to, jog ieškovei priklausė 100 % bendrovės, kuriai savo ruožtu priklausė 100 % jos dukterinės bendrovės *T&D* akcijų, kapitalo, buvo galima daryti išvadą, kad ieškovė darė lemiamą įtaką dukterinės bendrovės elgesiui rinkoje.

80 Ieškovė teigia, kad Komisija ginčijamame sprendime pakankamai nenurodė motyvų, dėl kurių turi būti atmesti ieškovės pateikti įrodymai, kuriais siekiama paneigti šią prezumpciją.

81 Šią dalį reikia nagrinėti trim etapais. Visų pirma reikia nustatyti argumentus, kuriuos ieškovė pateikė siekdama paneigti prezumpciją, kad darė lemiamą įtaką savo dukterinės bendrovės *T&D* elgesiui. Antra, reikia nustatyti ginčijamo sprendimo motyvų dalį, kurioje Komisija atsakė į šiuos argumentus. Trečia, būtent tuo remiantis reikia išnagrinėti, ar Komisija pažeidė pareigą motyvuoti.

– Dėl ieškovės pateiktų argumentų

82 Dėl ieškovės pateiktų įrodymų, kuriais siekiama paneigti prezumpciją, kad ji darė lemiamą įtaką savo dukterinės bendrovės *T&D* elgesiui rinkoje, konstatuotina, kad atsakydama į pranešimą apie kaltinimus ieškovė rėmėsi aštuoniais argumentais, kurių esminiai aspektai nurodomi toliau.

83 Pirma, ieškovė nurodė, kad jos ir jos dukterinės bendrovės *T&D* santykiai buvo grindžiami decentralizuoto valdymo principu. *Alstom* grupė rėmėsi „visiškai decentralizuotu valdymu“. Įvairiuose grupės veiklos sektoriuose buvo pelno siekiančių centrų, prie kurių veikė grupės dukterinės bendrovės. Kiekvienas veiklos sektorius buvo visiškai atsakingas už pelno (nuostolių) ataskaitas ir visiškai kontroliavo savo technologijas, kainų politiką, pardavimo tikslus, bruto maržas, pardavimo sąnaudas, grynųjų pinigų srautus ir atsargas. Ieškovės dukterinė bendrovė *T&D* buvo atsakinga už galios transformatorių gamybos ir pardavimo veiklą.

84 Antra, ieškovė teigė, kad, siekiant geriau parodyti darbuotojams ir tretiesiems asmenims esamą atsakomybės paskirstymą *Alstom* grupėje, 1992 m. buvo atlikta grupės reorganizacija, susijusi su kiekviename veiklos sektoriuje veikiančiomis jos dukterinėmis bendrovėmis. Todėl ieškovė negalėjo nulemti savo dukterinės bendrovės *T&D* neteisėtų veiksmų, nes apie juos ji negalėjo būti informuota dėl grupės struktūros.

85 Trečia, ieškovė pažymėjo, kad ji yra bendrovė, kurios tikslas tik turėti akcijų ir jas valdyti, taip pat labai ribotai koordinuoti politiką ir vadovauti. Ieškovės ir jos dukterinės bendrovės *T&D* santykiai nebuvo susiję su šios bendrovės komercine veikla ir konkrečiai su jos elgesio galios transformatorių rinkoje nustatymu.

86 Ketvirta, ieškovė teigė, kad komercinę politiką nustatydavo dukterinių bendrovių vadovai. Ji pati neturėjo priemonių (įskaitant personalą, organizavimą ir žinias) daryti įtaką savo dukterinių bendrovių komercinei politikai. Ji neturėjo komercijos direktoriaus ar už klientų paiešką atsakingų darbuotojų. Atvirkščiai, kiekviena dukterinė bendrovė turėjo komercijos direktorių ir teisės, finansų, komunikacijos ir žmogiškųjų išteklių departamentus. Taigi visi spendimai buvo priimami dukterinėse bendrovėse.

87 Penkta, ieškovė teigė, kad jos valdyba neduodavo jokių nurodymų, galėjusių nulemti dukterinių bendrovių elgesį rinkoje. *Alstom* vykdomasis komitetas priimdavo sprendimus tik dėl bendros grupės strategijos. Vykdomajame komitete niekuomet nebuvo diskutuojama apie jos dukterinių bendrovių, visų pirma dukterinės bendrovės *T&D*, komercinę politiką. Šiomis aplinkybėmis, be kita ko, ieškovė pateikė informacijos, kuri, jos manymu, įrodo, kad „[valdyba] negalėjo daryti jokios įtakos dukterinių bendrovių elgesiui rinkoje“.

88 Šešta, ieškovė pažymėjo, kad ji tik ribotai ir *a posteriori* kontroliavo didelius finansinius įsipareigojimus, susijusius su svarbiais sprendimais, kurie galėjo pakenkti grupės finansinei padėčiai. Joks projektas, susijęs su galios transformatorių veikla, nebuvo tokios finansinės kontrolės dalykas.

89 Septinta, ieškovė teigė, kad tik jos dukterinės bendrovės *T&D* darbuotojai dalyvavo darant įtariamus pažeidimus. Šiomis aplinkybėmis ji pažymi, kad Komisija padarė klaidų, susijusių su tam tikrų asmenų, kaip antai *Alstom* žmogiškųjų išteklių valdymo bendrovės darbuotojų, statusu.

90 Aštunta, ieškovė teigė, kad jos dukterinės bendrovės *T&D* tam tikrų vadovų funkcijų dubliavimasis neturi reikšmės, nes dėl su veikla susijusių priežasčių šie asmenys negalėjo dalyvauti sprendžiant klausimus dėl dukterinės bendrovės *T&D* elgesio galios transformatorių rinkoje ir neįrodyta, kad šie asmenys dalyvavo kartelyje.

– Dėl ginčijamo sprendimo motyvavimo

91 Dėl Komisijos pateiktų motyvų konstatuotina, kad ji ginčijamo sprendimo adresatų pasirinkimo motyvus išdėstė ginčijamo sprendimo 6 punkte.

92 Ginčijamo sprendimo 6.1 punkte, t. y. 175–181 konstatuojamosiose dalyse, Komisija priminė bendruosius principus, reguliuojančius sprendimo, kuriuo konstatuojamas EB 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas, adresatų nustatymą. Ginčijamo sprendimo 177 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad patronuojančioji bendrovė, kuriai priklausė 100 % dukterinės bendrovės kapitalo, siekdama paneigti prezumpciją, kad ji kontroliavo šios dukterinės bendrovės komercinę veiklą, privalėjo pateikti pakankamų įrodymų.

93 Ginčijamo sprendimo 6.2 punkto 183–195 konstatuojamosiose dalyse Komisija pritaikė šį principą ieškovei. Ginčijamo sprendimo 185–188 konstatuojamosiose dalyse Komisija apibendrino ieškovės pateiktus argumentus, paskui juos vertino 189–195 konstatuojamosiose dalyse.

94 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad didžioji dalis Komisijos motyvų susiję ne su ieškovės pateiktais argumentais, kuriais siekiama paneigti patronuojančiosios bendrovės lemiamos įtakos prezumpciją, o su kitais argumentais. Iš tiesų Komisijos motyvai, konkrečiai susiję su argumentais, kuriais siekiama paneigti patronuojančiosios bendrovės lemiamos įtakos prezumpciją, yra labai glausti:

— ginčijamo sprendimo 189 konstatuojamojoje dalyje Komisija tik konstatavo, kad ieškovė „nepateikė argumentų, paneigiančių prezumpciją ir įrodančių, kad dukterinė bendrovė veikė nepriklausomai“,

— ginčijamo sprendimo 190 konstatuojamojoje dalyje Komisija patvirtino, kad, „kaip įrodyta, [ieškovės] pateiktų argumentų, grindžiančių tariamą jos dukterinės bendrovės savarankiškumą, šiuo atžvilgiu nepakanka“.

95 Be to, ginčijamo sprendimo 191 konstatuojamojoje dalyje Komisija nustatė, kad norint inkriminuoti patronuojančiajai bendrovei jos dukterinės bendrovės neteisėtus veiksmus nereikia įrodyti, jog patronuojančiosios bendrovės vadovai žinojo apie dukterinės bendrovės pažeidimą.

96 Dėl ginčijamo sprendimo 198 konstatuojamosios dalies, į kurią Komisija pateikė nuorodą per teismo posėdį, konstatuotina, kad Komisija tik pakartojo *Areva* pateiktą argumentą, todėl tai nėra vienas iš Komisijos motyvų.

– Komisijos motyvų vertinimas

97 Būtent remiantis, pirma, ieškovės pateiktais argumentais ir, antra, Komisijos motyvais dėl šių argumentų reikia įvertinti, ar ginčijamo sprendimo motyvai yra pakankami.

98 Reikia pradėti nuo to, kad, kaip nurodyta, Komisija, pateikdama motyvus dėl ieškovės nurodytų aštuonių argumentų, ginčijamo sprendimo 189 ir 190 konstatuojamosiose dalyse tik padarė išvadą, kad ieškovė nepateikė argumentų, paneigiančių patronuojančiosios bendrovės lemiamos įtakos prezumpciją

ir įrodančių, kad jos dukterinė bendrovė *T&D* veikė nepriklausomai. Taigi ginčijamame sprendime Komisija tik nurodė savo tyrimo rezultatus, tačiau nenurodė motyvų, dėl kurių ieškovės pateikti argumentai negalėjo paneigti prezumpcijos, kad ji darė lemiamą įtaką savo dukterinės bendrovės *T&D* elgesiui rinkoje.

99 Dėl ginčijamo sprendimo 191 konstatuojamosios dalies pažymėtina, kad ji daugių daugiausia yra atsakymas į šio sprendimo 89 punkte apibendrintą ieškovės argumentą ir į šio sprendimo 92 punkte apibendrintų argumentų dalį, tačiau joje neatsakoma į kitus ieškovės nurodytus argumentus. Iš tiesų, nors, žinoma, patronuojančiosios bendrovės lemiamos įtakos prezumpcijos nepaneigia vien tai, kad patronuojančioji bendrovė nežinojo, jog dukterinė bendrovė dalyvavo darant konkurencijos taisyklių pažeidimą, vis dėlto ji suponuoja, kad atitinkama dukterinė bendrovė pati savarankiškai nepriima sprendimų dėl veiksmų rinkoje, o iš esmės vykdo patronuojančiosios bendrovės nurodymus. Būtent šią sąlygą ieškovė ginčijo pateikdama kitus argumentus, todėl Komisija turėjo į juos atsakyti.

100 Tokiomis aplinkybėmis Komisija negali tvirtinti, kad pagal pareigą motyvuoti ji neprivalėjo nagrinėti ieškovės pateiktų argumentų, nes tai buvo akivaizdžiai nesusiję, nesvarbūs arba aiškiai antraeiliai argumentai.

101 Iš tiesų konstatuotina, kad visi šio sprendimo 83–90 punktuose paminėti argumentai negali būti laikomi akivaizdžiai nesusijusiais, nesvarbiais arba aiškiai antraeiliais, siekiant paneigti ieškovės lemiamos įtakos jos dukterinės bendrovės *T&D* komercinei politikai prezumpciją.

102 Kaip matyti iš to, kas išdėstyta, ši prezumpcija yra nuginčijama, taigi ją gali paneigti patronuojančioji bendrovė, kuri pateikia pakankamai įrodymų, kad jos dukterinė bendrovė rinkoje veikia savarankiškai. Todėl Komisija privalo kiekvienu atveju įvertinti visus jai pateiktus su organizaciniais, ekonominiais ir teisiniais ryšiais tarp patronuojančiosios bendrovės ir dukterinės bendrovės susijusius įrodymus, galinčius patvirtinti, kad pastaroji bendrovė veikė savarankiškai nuo jos patronuojančiosios bendrovės ir kad dėl to šios dvi bendrovės nesudarė vieno ekonominio vieneto (2011 m. birželio 16 d. sprendimų *L'Air liquide / Komisija*, T-185/06, Rink., EU:T:2011:275, 71–75 punktai ir *Edison / Komisija*, T-196/06, Rink., EU:T:2011:281, 76 ir 77 punktai).

103 Nagrinėjamu atveju ieškovė pateikė argumentų, kuriais konkrečiai siekiama įrodyti, kad „džentelmenų susitarimo" laikotarpiu jos dukterinė bendrovė rinkoje veikė savarankiškai. Tokiomis aplinkybėmis ieškovė rėmėsi ne tik faktu, kad jos tikslas – turėti akcijų ir jas valdyti, bet ir nurodė konkrečias aplinkybes, apibūdinančias jos ryšius su dukterine bendrove *T&D*, kaip antai grupės decentralizuoto valdymo principą, išimtinę dukterinių bendrovių atsakomybę už komercinės politikos nustatymą ir aplinkybę, kad dėl grupės struktūros ji negalėjo kontroliuoti savo dukterinės bendrovės *T&D* komercinės politikos. Šiuo klausimu ieškovė pateikė išsamios informacijos apie grupės veikimą.

104 Taigi visi ieškovės pateikti argumentai negali būti laikomi akivaizdžiai nesusijusiais, nesvarbiais arba aiškiai antraeiliais.

105 Be to, Komisija negali pagrįstai teigti, kad neprivalėjo atsakyti į ieškovės pateiktus argumentus dėl to, kad pastarajai teko įrodinėjimo pareiga, ir kad tol, kol ieškovė nepateikė šią prezumpciją paneigiančių įrodymų, ji neprivalėjo išsamiau motyvuoti.

106 Iš tikrųjų šiomis aplinkybėmis reikia skirti taisykles, reglamentuojančias įrodinėjimo pareigą, ir pareigą motyvuoti. Kaip įrodinėjimo pareigos taisyklė, patronuojančiosios bendrovės lemiamos įtakos prezumpcija pateikia atsakymą į klausimą, kokias faktines aplinkybes turi nustatyti Komisija, kad įrodytų, jog patronuojančioji bendrovė ir dukterinė bendrovė sudaro vieną ekonominį vienetą, taigi ir įmonę pagal EB 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį. Tačiau vykdant pareigą motyvuoti, kuri yra formali pareiga, reikalaujama, kad argumentai, kuriais Komisija grindžia savo išvadas, ginčijamame sprendime būtų išdėstyti aiškiai ir nedviprasmiškai, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti nustatytos priemonės pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti savo kontrolę (žr.

šio sprendimo 29 punkte minėtą teismo praktiką). Taigi, net jei Komisija mano, jog patronuojančiosios bendrovės pateiktų įrodymų nepakanka, kad būtų paneigta jos įtakos dukterinės bendrovės elgesiui rinkoje prezumpcija, ji ir toliau privalo dėl tų įrodymų pateikti motyvus, jeigu tai nėra tik akivaizdžiai nesusiję arba nesvarbūs įrodymai. Šiuo atžvilgiu jos pareiga motyvuoti kyla iš nagrinėjamos prezumpcijos nuginčijamo pobūdžio (102 punkte minėtų sprendimų *L'Air liquide / Komisija*, EU:T:2011:275, 71–75 punktai ir *Edison / Komisija*, EU:T:2011:281, 76 ir 77 punktai).

107 Todėl Komisija ginčijamame sprendime privalėjo nurodyti priežastis, dėl kurių manė, jog, nepaisant ieškovės pateiktų argumentų, nebuvo įrodyta, kad jos dukterinė bendrovė rinkoje veikia savarankiškai.

108 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad nenurodžiusi pakankamai priežasčių, dėl kurių ieškovės pateiktų argumentų nepakako, kad būtų paneigta jos lemiamos įtakos dukterinės bendrovės *T&D* elgesiui rinkoje prezumpcija, Komisija pažeidė EB 253 straipsnyje numatytą pareigą motyvuoti.

Dėl pareigos motyvuoti pažeidimo pasekmių

109 Komisija teigia, kad bet kuriuo atveju, kaip ir šioje byloje, ji turėjo teisę konstatuoti, kad, nepaneigus patronuojančiosios bendrovės lemiamos įtakos prezumpcijos, pareigos motyvuoti pažeidimas neturėtų lemti ginčijamo sprendimo panaikinimo. Nagrinėjant bylą ji nurodė motyvus, dėl kurių, jos nuomone, reikėjo atmesti ieškovės pateiktus argumentus.

110 Šiomis aplinkybėmis pirmiausia primintina, kad iš esmės apie motyvus suinteresuotajam asmeniui turi būti pranešama kartu su jam nepalankiu sprendimu. Taigi motyvų nebuvimo negali ištaisyti tai, kad suinteresuotasis asmuo sprendimo motyvus sužino vykstant procesui (30 punkte minėto Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, EU:C:2005:408, 463 punktas; 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *González y Díez / Komisija*, T-25/04, Rink., EU:T:2007:257, 220 punktas; žr. 77 punkte minėtą teismo praktiką).

111 Todėl vertinant klausimą, ar Komisija pažeidė savo pareigą motyvuoti, negalima atsižvelgti į jos pateiktus motyvus vykstant procesui.

112 Antra, Komisija negali remtis teismų praktika, pagal kurią pripažinta neribota Bendrojo Teismo jurisdikcija baudų nustatymo srityje gali pateisinti papildomos informacijos, kurios pagal pareigą motyvuoti nurodyti sprendime nebūtina, pateikimą ir atsižvelgimą į ją (62 punkte minėto Sprendimo *SCA Holding / Komisija*, EU:C:2000:633, 54 ir 55 punktai). Iš tiesų dėl dukterinės bendrovės *T&D* neteisėtų veiksmų inkriminavimo ieškovei kyla klausimas, ar pirmoji ir antroji įmonė sudaro vieną ekonominį vienetą, ir galiausiai klausimas, ar ieškovė dalyvavo darant pažeidimą, už kurį ginčijamame sprendime skirta sankcija. Šis klausimas yra minėto sprendimo teisėtumo kontrolės, o ne tinkamo baudos, skirtos ieškovei, dydžio vertinimo dalykas. Bendrasis Teismas turi neribotą jurisdikciją tik dėl šio pastarojo klausimo (62 punkte minėto Sprendimo *SCA Holding / Komisija*, EU:C:2000:633, 54 ir 55 punktai).

113 Trečia, Komisija daro nuorodą į teismų praktiką, pagal kurią dėl motyvų nebuvimo nereikia panaikinti ginčijamo sprendimo, jeigu panaikinimas gali lemti tik naujo sprendimo, iš esmės tapataus panaikintajam, priėmimą.

114 Šiomis aplinkybėmis Komisija negali teisėtai remtis 2006 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *FNCBV ir kt. / Komisija* (T-217/03 ir T-245/03, Rink., EU:T:2006:391, 362–363 punktai), kuriame jis konstatavo, kad nustatydama už EB 81 straipsnio 1 dalies pažeidimą skiriamas baudas ji nesilaikė pareigos motyvuoti, tačiau pažymėjo, jog šis pažeidimas nelemia nei ginčijamo sprendimo panaikinimo, nei baudų dydžio pakeitimo, kai šios institucijos sprendimas turi būti patvirtintas iš esmės.

115 Iš tiesų, kalbant apie ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę, šis vertinimas, kurį Bendrasis Teismas atlieka įgyvendindamas savo neribotą kompetenciją piniginių baudų srityje, negali būti pritaikytas šiuo atveju, nes Komisija pripažino ieškovę atsakinga už nagrinėjamą pažeidimą (žr. šio sprendimo 112 punktą; 102 punkte minėto Sprendimo *Edison / Komisija*, EU:T:2011:281, 91–93 punktus).

116 Be to, Komisija negali remtis teismų praktika, pagal kurią ieškovė neturi jokio teisinio suinteresuotumo remtis pareigos motyvuoti pažeidimu, kai yra tikrai žinoma, kad, panaikinus ginčijamą sprendimą, turės būti priimtas identiškas sprendimas (1976 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Morello / Komisija*, 9/76, Rink., EU:C:1976:129, 11 punktas; 1987 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Souna / Komisija*, 432/85, Rink., EU:C:1987:236, 20 punktas; 1992 m. spalio 9 d. Sprendimo *De Persio / Komisija*, T-50/91, Rink., EU:T:1992:104, 10 ir 24 punktai ir 2003 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Audi / OHMI (TDI)*, T-16/02, Rink., EU:T:2003:327, 97 ir 98 punktai).

117 Nagrinėjamu atveju Komisija nepakankamai motyvavo priežastis, dėl kurių ieškovės pateiktais argumentais nebuvo galima įrodyti, kad jos dukterinė bendrovė *T&D* savarankiškai priėmė sprendimus dėl savo elgesio rinkoje. Šį klausimą reikia nagrinėti atsižvelgiant į visus įrodymus, susijusius su ieškovę ir jos dukterinę bendrovę *T&D* siejančiais organizaciniais, ekonominiais ir teisiniais ryšiais. Taigi tai yra sudėtingas tyrimas, kurio rezultatai negali būti iš anksto numatyti. Neatlikus tokio tyrimo, negali būti preziumuojama, jog jau yra aišku, kad bus priimtas identiškas sprendimas. Be to, esant tokiai situacijai ir pripažįstant, kad Bendrasis Teismas turi nagrinėti paaiškinimus, kuriuos Komisija pirmą kartą pateikė vykstant procesui, būtų tiesiogiai prieštaraujama šio sprendimo 73–75 punktuose nurodytai teismo praktikai.

118 Todėl nagrinėjamu atveju, priešingai, nei teigia Komisija, motyvavimo stoka lemia ginčijamo sprendimo panaikinimą.

119 Taigi ginčijamą sprendimą reikia panaikinti, nesant būtinybės nagrinėti pirmojo pagrindo antros dalies, antrojo pagrindo trečios dalies ir trečiojo pagrindo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

120 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kiek tai susiję su ieškovės prašymu panaikinti ginčijamą sprendimą, Komisija pralaimėjo bylą, o ieškovė prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas.

121 Dėl prašymo panaikinti apskaitos pareigūno 2009 m. gruodžio 10 d. raštą reikia priminti, jog Bendrasis Teismas nusprendė, kad nebereikia priimti sprendimo dėl šio prašymo, ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą (šio sprendimo 21 punktas). Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 6 dalį, jeigu byloje nereikia priimti sprendimo, Bendrasis Teismas bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra. Bendrasis Teismas mano, kad nagrinėjamu atveju būtų teisinga, jei Komisija taip pat padengtų bylinėjimosi išlaidas, susijusias su prašymu panaikinti apskaitos pareigūno raštą.

122 Taigi iš Komisijos reikia priteisti visas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2009 m. spalio 7 d. Komisijos sprendimą C(2009) 7601 galutinis dėl procedūros pagal EB 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/39.129 – Galios transformatoriai), kiek jis susijęs su *Alstom*.**

2. **Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Czúcz Labucka Gratsias

Paskelbta 2014 m. lapkričio 27 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.